Fereastra vieţii mele, Doamne,
mai larg deschide-o necurmat,
/: spre Cerul harurilor Tale,
nemărginit şi nesecat! :/

**Ca aerul curat şi proaspăt,
al Adevărului sfinţit,
/: s-o primenească totdeauna,
statornic şi desăvârşit. :/**

Al dragostei zefir s-o umple
cu-al ei parfum îmbătător,
/: mai strălucit, mai viu, mai spornic,
în revărsatul zorilor! :/

Căci sunt cu trupul prins în lumea vremelnicului Babilon, /: dar ard de dorul revederii, dumnezeiescului Sion! :/

Păstrează-mi Tu deschisă, Doamne, fereastra vieţii necurmat,
/: spre Fericita mea Nădejde Sionul binecuvântat! :/